

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.356/2025/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	dr. Tóth Ákos kamarai jogtanácsos
Az alperes:	Nemzeti Adó- és Vámhivatal Vámigazgatóság1 (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Prokajné dr. Mozga Ágnes Edit kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	mulasztási per
A fellebbezést benyújtó fél:	felperes (29. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Fővárosi Törvényszék 28. sorszám alatt kijavított 107.K.703.963/2024/27. sorszámú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 140.000 (száznegyvenezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2024. július 23. napján illegális fémkereskedelmi tevékenység gyanújával kapcsolatos közérdekű bejelentést (a továbbiakban: bejelentés) tett a közérdekű bejelentések védett elektronikus rendszere útján. A fémkereskedelmi hatósági hatáskörre rendelkező alperes a szám1 iktatószámú iratban (a továbbiakban: tájékoztatás) a panaszokról, a közérdekű bejelentésekről, valamint a visszaélések bejelentésével összefüggő szabályokról szóló 2023. évi XXV. törvény (a továbbiakban: Panasz. tv.) 5. § (2) bekezdésére hivatkozással a felperest arról tájékoztatta, hogy a bejelentésre a szükséges intézkedéseket megteszi, azonban a bejelentésre induló hatósági vizsgálatról, annak eredményéről felvilágosítás – a bejelentéssel érintett hozzájárulása, illetve egyéb törvényi felhatalmazás hiányában – részére nem adható.

A kereset és a védírat

[2] A felperes keresetében – a Panasz tv. 5. § (2) bekezdése és 11. § alapján – a közigazgatási cselekmény elmulasztásának megállapítását kérte, mivel az alperes a bejelentésre megtett intézkedésekről nem értesítette. Hivatkozása szerint az alperes hatásköre és illetékessége – a bejelentéssel érintett székhelyére figyelemmel – a fémkereskedelmi tevékenységről szóló 443/2013. (XI. 27.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdése, valamint a Nemzeti Adó-és Vámhivatal szerveinek hatásköréről és illetékességéről szóló 485/2015. (XII. 29.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdése, és 52. § (1)-(2) bekezdései alapján fennáll. Szükségesnek tartotta az alapvető jogok biztosításának (a továbbiakban: biztos) ismert érdekeltként való értesítését, mivel a Panasz tv. 12. § alapján a bejelentésre megtett intézkedésekkel kapcsolatos adatok őrzésére köteles.

[3] Az alperes védíratában a keresetlevél visszautasítását, annak hiányában a kereset elutasítását kérte, mivel a Panasz tv. 5. § (2) bekezdésében írt értesítés nem a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 4. § (1) bekezdése szerinti közigazgatási cselekmény. Előadta, hogy a keresetlevél kézhezvételét követően a korábbi tájékoztatását a szám2 iktatószámú iratával (a továbbiakban: kiegészítés) kiegészítette azzal, hogy a bejelentéssel érintett részéről jogellenes cselekményt nem észlelt, eljárást nem tartott szükségesnek.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság – a perorvoslati záradék vonatkozásában kijavított – ítéletével a keresetet elutasította. A Kp. 129. § (1) bekezdéséből következően azt vizsgálta, hogy a Panasz tv. 5. § (2) bekezdése közigazgatási cselekmény megvalósítására vonatkozó kötelezettséget előíró jogszabály-e. Megállapította, hogy a jogszabályban előírt tájékoztatás nem minősül a Kp. 4. § (1) és (3) bekezdései szempontjából közigazgatási cselekménynek, ugyanis a közigazgatási cselekmény konjunktív feltételei közül a közigazgatási jog általi szabályozottság nem teljesül. A Kúria Kpkf.39.858/2020/3. számú végzésében (a továbbiakban: kúriai határozat) megjelenő jogértelmezéstől nem kívánt eltérni, miszerint a

Panasz tv. hatálya alatt keletkezett válaszok nem minősülnek közigazgatási tevékenységnek. Az 5. sorszámú beadvány A/8-9., A/11-13. és A/15. szám alatti mellékletében lévő alperesi döntéselőkészítő iratok zártan történő kezelését a 6. sorszámú végzésben azon okból rendelte el, mivel a Panasz tv. 5. § (2) bekezdése alapján a felperes kizárólag az eljáró közigazgatási szerv válaszának megismerésére jogosult.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] A felperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése mellett elsődlegesen az eljárás megszüntetését; másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását; harmadlagosan az elsőfokú ítélet perköltség viseléssel kapcsolatos rendelkezésének a megváltoztatását; valamint a 6. sorszámú végzés hatályon kívül helyezését kérte. Indítványozta a zártan kezelt iratok megismerésének lehetővé tételét.

[6] Vitatta az elsőfokú bíróság közigazgatási cselekmény minősítésével kapcsolatos érveit, nézete szerint az alperesnél intézkedést igénylő ügy indult. Ennek keretében arról kellett határoznia, hogy a bejelentésre intézkedést tesz-e vagy azt mellőzi, melynek eredményéről a tájékoztatás nem mellőzhető. Ezen kérdés megítélése a Kp. 4. § (3) bekezdés a) pontja szerinti egyedi döntés, mely a mulasztási per megindításáig elmaradt, annak ellenére, hogy a Panasz tv. 5. § (2) bekezdése alapján jogosult volt a tájékoztatásra. Az, hogy az alperes ezt elmulasztotta, a jogi helyzetét hátrányosan érintette. A kúriai határozatot az elsőfokú bíróság a jelen ügyben nem alkalmazhatta, ugyanis az csak a panaszokra, és nem a közérdekű bejelentésekre vonatkozott. Az alperes egyedi döntése a közigazgatási jog által szabályozott, ugyanis a fémkereskedelemtől szóló 2013. évi XCL. törvény (a továbbiakban: Fémtv.) és a keresetben hivatkozott Korm. rendeletek a közigazgatási jog körébe tartoznak. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság ítélete a Kp. 2. § (1) bekezdésében írt hatékony jogvédelem elvét, a 4. § (3) bekezdés a) pontját, 5. §-át, a hivatkozott Korm. rendeleteket, a Fémtv.-t, és a Panasz tv. 5. § (2) bekezdését sérti. Az elsőfokú bíróság nem rendelkezett a Kp. 129. § (2) bekezdése alkalmazásával arról, hogy a közérdeken alapuló kényszerítő indok alapján szükséges lehet-e a mulasztás megállapítása. Az egész társadalmat érintő közérdek ugyanis a fémlopások megakadályozása, a fémkereskedelem hulladékgazdálkodási jogszabályok és Fémtv. keretei között való tartása.

[7] Az elsődleges fellebbezési kérelme szerint a kiegészítés a Kp. 83. § alapján jogsérelem orvoslásnak minősül, melyet a per során elfogadott. Ennek ellenére az elsőfokú bíróság az eljárást nem szüntette meg, ezáltal a Kp. 2. § (1)-(4) bekezdéseiben írt hatékony jogvédelem elve, a Kp. 81. § (1) bekezdés g) pontja, 83. § (3), (6) bekezdései sérültek. A bírósági gyakorlat szerint az így meghozott ítélet felülbírálatra nem alkalmas (Kúria Kfv.IV.38.154/2021/7.); továbbá az eljárást a fellebbezési eljárásban is meg lehet szüntetni, ha a jogsérelmet a felperes kereseti kérelmének eleget téve orvosolták (Kfv.VII.37.108/2020/5.).

[8] A másodlagos fellebbezési kérelmét arra alapította, hogy a zártan kezelt iratok a per kimenetele szempontjából lényeges okiratok, melyeket a Kp. 2. § (3), (6) bekezdéseiben foglaltak ellenére nem ismerhetett meg. Sérti az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 35. § (1), (5) bekezdéseit, valamint a Kp. 12. § (1) bekezdését, hogy a közigazgatási ügyben eljáró elsőfokú bíróság a Kp. szerinti eljárásban pervezető végzéssel rendelkezett az iratok megismerhetőségéről, ugyanis a közérdekű adatok kiadása iránti perre a Pesti Központi Kerületi Bíróság rendelkezett hatáskörrel és illetékességgel. Mindezek okán az Alaptörvény

XXVVIII. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz és a jogorvoslathoz való joga sem volt biztosított. Kifogásolta, hogy a biztost a kérelme ellenére nem értesítették, melynek elmulasztása a Kp. 20. § (1), (4) bekezdéseivel és a Panasz tv. 12. §-ával ellentétes.

[9] A harmadlagos fellebbezési kérelmét azzal indokolta, hogy az alperes jogellenes mulasztása miatt kellett a pert megindítania, ugyanis a tájékoztatás azt a hamis látszatot keltette, hogy a bejelentésével kapcsolatban intézkedések is történtek. Ebből következően – a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 86. § (2) bekezdését is alapul véve – a kereset elutasítása esetén is az alperest kellett volna kötelezni a perköltségének megtérítésére.

[10] Az alperes ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A Panasz tv. 5. § (2) bekezdése szerinti tájékoztatás nem közigazgatási cselekmény, ezért a Kp. 81. § (1) bekezdés g) pontja sem alkalmazható. A felperes mulasztási keresetében lényegében a részére adott tájékoztatás hiányosságát állította, ezzel annak tartalmát vitatta. A tájékoztatásra nem a Fémvtv. és a Korm. rendeletek, hanem a Panasz tv. 5. § (2) bekezdése irányadó. A Kp. 129. § (2) bekezdése szerinti vizsgálatra az elsőfokú ítéletben nem volt szükség, mivel erre kereseti hivatkozás nem volt, és a Panasz tv. 5. § (2) bekezdése vonatkozásában a közérdekűség egyébként sem merül fel. Az elsőfokú bíróság nem közérdekű adat kiadásáról döntött, a felperesnek sem volt ilyen irányú kérelme. Az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvényben meghatározott feladatkört a per nem érintett, ezért a felperes által kért értesítésének sem volt helye. A Pp. 86. § (2) bekezdésére alapított perköltség igényrel kapcsolatban hangsúlyozta, hogy a perindítás a felperes saját döntése volt, a tájékoztatásokban a közigazgatási per megindításáról nem is esett szó.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[11] A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

[12] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság érdemben megalapozott és jogszerű döntést hozott, helyesen állapította meg, hogy a közigazgatási cselekmény elmulasztása nem áll fenn, a másodfokú bíróság az e körben írt jogi indokokat pontosította és kiegészítette.

[13] A felperes fellebbezésében eljárásjogi (eljárás megszüntetésének elmaradása) és anyagi jogi kifogást (közigazgatási cselekmény minősítése) is megfogalmazott. Ahhoz, hogy az eljárásjogi vitát jogszerűségéről állást lehessen foglalni, azt kellett meghatározni, hogy a Panasz tv. 5. § (2) bekezdésére hivatkozással állított alperesi mulasztás (az e jogszabályhely alapján kibocsátott tájékoztatás) a közigazgatási cselekmény fogalomrendszerébe illeszthető-e. Ennek az az oka, hogy a Kp. 83. § szerinti jogsérelem orvoslás jogintézménye e feltétel teljesülése esetén alkalmazható. Amennyiben a közigazgatási per lefolytatásának nincs helye, a Kp. speciális perjogi szabályai nem vehető igénybe.

[14] Ahogyan azt a Kúria több határozatában (BH2022. 194., Kf.III.39.133/2022/6.) kimondta, mulasztási ítélet meghozatalára kizárólag a Kp. 4. § (1) és (3) bekezdései szerinti közigazgatási cselekmény elmulasztása esetén kerülhet sor. A Kp. rendszerében mulasztási perre a közigazgatási szervek nem minden – köznapi értelemben vett – mulasztása ad alapot, hanem csak a közigazgatási cselekmények elmulasztása. A felperes fellebbezésében alaptalanul állította, hogy a Panasz tv. 5. § (2) bekezdése szerinti tájékoztatás a Kp. 4. § (1) bekezdése szerinti közigazgatási cselekmény, ezáltal a (3) bekezdés a) pontja szerinti egyedi döntés. A Kp.-ban írt egyedi döntés a közigazgatásnak valamely akaratnyilvánítása arról, hogy a Kp. 4. § (1) bekezdése szerinti közigazgatási cselekményt megteszi. Az elsőfokú bíróság helyesen vette alapul azt, hogy valamely cselekmény a Kp. szempontjából akkor minősül közigazgatási cselekménynek, ha a Kp. 4. § (1) bekezdésében írt három, konjunktív feltételnek megfelel, melynek egyik eleme a közigazgatási jog általi szabályozottság. Ezen kritérium nem teljesülése azt eredményezi, hogy a közigazgatási szervek más jogágak által szabályozott tevékenységei nem tartoznak a közigazgatási cselekmények közé.

[15] A Panasz tv. 3. § (4) bekezdése egyértelműsíti, hogy a hatálya alá tartozó intézkedések elkülönülnek a közigazgatási hatósági vagy a büntetőeljárásoktól, azaz önálló, sui generis eljárások. E jogszabályhelyből az következik, hogy az alperes Panasz tv. szerinti tevékenysége nem minősül közigazgatási hatósági eljárásnak, tehát a perben hivatkozott cselekményeket nem a közigazgatási jog határozza meg. Kétségtelen, hogy a felperes által felhívott Fémvtv. vagy a fémkereskedelmi hatóság hatáskörét és illetékességét meghatározó szabályok közigazgatási hatósági eljárás alapját képezik, azonban a Panasz tv. szerinti tájékoztatás minősítése kapcsán azokat a két eljárás típusának különbözősége miatt nem lehet figyelembe venni. E ponton szükséges rámutatni, hogy az elsőfokú ítélet a jogértelmezés során a kúriai határozatnak kiemelt jelentőséget tulajdonított, azonban az a korábbi szabályozási rendszert, a panaszokról és a közérdekű bejelentésekről szóló 2013. évi CLXV. törvény szabályain alapul. Ugyanakkor az új szabályozás is fenntartotta azt az elhatárolást, hogy a Panasz tv. szerinti és a közigazgatási hatósági eljárások eltérő megítélés alá esnek.

[16] A közigazgatási tevékenység konjunktív feltételei egyikének hiánya folytán a kereset nem lehetett alapos, ezért a harmadik fogalmi elem, azaz a joghatás kiváltásának vizsgálata szükségtelen. Nem vitás, hogy társadalmi közérdek a fémügyletek szabályainak érvényre juttatása, azonban az kizárólag az alperes előtti hatósági eljárásban és nem panasz eljárásban történhet. Így módon a Kp. 129. § (2) bekezdésében foglalt közérdeken alapuló kényszerítő indok fel sem merül, e kérdés elemzését az elsőfokú bíróság helytállóan mellőzte. Megjegyzi az ítéltábla azt is, hogy a felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a tájékoztatás elmaradása a jogi helyzetét hátrányosan érintette. A felperes érdekképviselői szerv, aki közigazgatási eljárásban törvényi vagy Korm. rendeleti felhatalmazás alapján vehetne részt, illet azonban nem jelölt meg. Éppen ezért a harmadik személyekkel szemben indult konkrét hatósági eljárásról való tudomásszerzés vagy annak hiánya a jogi helyzetét nem befolyásolja.

[17] A Kp. 2. § (1) bekezdésében írt hatékony jogvédelem elve, valamint az 5. §-ban írt közigazgatási bírói út a közigazgatási tevékenységekre vonatkozó követelmény. A felperes által állított jogsértés a fentiek alapján nem a Kp. szerinti, azaz nem közigazgatási cselekmény elmulasztása, ezért a Kp. 2. § (1) bekezdésének, és az 5. § -ának elsőfokú bíróság általi megsértése fel sem merülhet. Ugyanez a megállapítás tehető az eljárás megszüntetésére irányuló fellebbezési kérelem vonatkozásában. A Panasz tv. szerinti eljárás nem közigazgatási tevékenység, ezért a keresetindítást követően megtett kiegészítés nem tekinthető a Kp. szerinti jogsérelem orvoslásnak. Helyesen járt el tehát az elsőfokú bíróság, amikor a felperes Kp. 83. §-ra alapított eljárás megszüntetése iránti kérelmét mellőzte.

[18] A 6. sorszámú pervezető végzés és azzal összefüggésben az elsőfokú ítélet [33] bekezdésében írt megállapítások vonatkozásában a felperes érvelése nem volt helytálló. Az Infotv. szerinti eljárásoktól különbözik a per során alkalmazott, a bírósági ügyvitel szabályairól szóló 14/2022. (VIII.1.) IM rendelet 41. § szerinti zárt adatok kezelése. A felperes iratellenesen hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság az Infotv. alapján a közérdekű adatok nyilvánossága kérdésében döntött volna. A Kp. 42. § (1) bekezdés rendelkezése alapján az alperes köteles volt a bíróság részére nyilatkozni, mivel zártan kezelt és védett adatokat tartalmazó iratot küldött. Az alperes ennek megfelelően jelezte is, hogy nem nyilvános döntéselőkészítő iratokat továbbított. Az adatbiztonság megtartása a bíróság kötelezettsége is, technikailag ez a per során úgy kivitelezhető, ha a beküldött iratok zárt kezeléséről rendelkezik. Emellett azonban lényeges volt az is, hogy a mulasztási perben – a megtámadási perektől eltérően – nem a tájékoztatás tartalmának jogszerűségét, hanem azt kellett vizsgálni, hogy az alperes a Panasz tv. 5. § (2) bekezdésében előírt tájékoztatást megtette-e, ezért a törvényszék megalapozottan rögzítette, hogy a felperes az iratok megismerésére a perben nem jogosult. Mindezen indokok alapján a Kp. 2. § -ban foglaltak sérelme e vonatkozásban nem volt megállapítható, és a másodfokú bíróság az iratok megküldését – az arra irányuló kérelem ellenére – szintén mellőzte.

[19] A biztos értesítését a felperes a Panasz tv. 12. §-ban írt megőrzési kötelezettség miatt tartotta szükségesnek. A Kp. 20. § (1) bekezdése a közigazgatási tevékenység vagy a perben hozandó ítélet vonatkozásában az értesítés feltételül jog vagy jogos érdek közvetlen érintettségét írja elő. Közigazgatási tevékenység hiányában érintettség csak a perben hozott ítélet esetén merülhet fel, ugyanakkor ez nem közvetlen, ugyanis a mulasztási perben hozandó ítélet az alperes, és nem a biztos feladatellátási kötelezettségével kapcsolatos, mindezek alapján az értesítése az elsőfokú peres eljárásban nem volt szükséges.

[20] A felperes a perköltség viselés kapcsán a Kp. 35. § (1) bekezdés alapján alkalmazandó Pp. 86. § (2) bekezdésére hivatkozással szükségesnek tartotta figyelembe venni, hogy az alperes hiányos tájékoztatása késztette a keresetlevél elkészítésére és beadására. A mulasztási pertípus a közigazgatási perjog speciális igényérvényesítési formája, amely nem hozható összefüggésbe a Pp. 86. § (2) bekezdésben foglalt sajátos perköltség viselési szabállyal. Az alperes az eljárásban a perbeli cselekményekkel nem késedelmeskedett, felesleges költséget nem okozott, tehát nem merült fel olyan körülmény, ami ezen jogszabályhely alkalmazását vonta volna maga után.

[21] Mindezek alapján a felperes fellebbezése nem volt eredményes, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[22] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest az alperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségekről szóló 17/2024. (XII.9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontjára, 3. § (2) és (4) bekezdésére figyelemmel állapította meg. A felszámított perköltséget a bíróság az elvégzett jogi munkával arányban állónak tekintette, mivel a felperes fellebbezésére adott észrevétel több jogkérdést is érintett.

[23] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (3) bekezdés c) pontja szerinti illetékalapra vetített, az Itv. 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű (48.000 forint) fellebbezési illeték a felperes Itv. 5. § (1) bekezdés d) pontja alapján fennálló személyes illetékmentessége okán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[24] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[25] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. január 13.

dr. Kecskés Zsófia s.k.	dr. Zakócs Ildikó s.k.	dr. Farkas Ervin s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró